بلینکن در آستانه

وزیر خارجه امریکا در قزاقستان به تنش با چین ادامه داد

AP

نگاهی به زمینه‌ها و پیامدهای نفوذ پرنده‌های چینی به حریم هوایی ایالات متحده

امتداد چالش بالنی در آسمان امریکا

گزارش تحلیلی

امیر فرشباف
روزنامه‌نگار

آنتونی بلینکن وزیر خارجه امریکا که به قزاقستان سفر کرده است، سه‌شنبه شب نهم اسفند در نشستی در «آستانه» دیگر بار چین را تهدید و اعلام کرد، اگر جنگ‌افزارهای مرگبار در اختیار روسیه قرار دهد، با تحریم‌هایی علیه شرکت‌ها و شهروندانش روبه‌رو خواهد شد. این تهدید بیش از هر چیز برآمده از تنش‌هایی است که همواره بین دو کشور وجود داشته اما اخیراً به دنبال پرواز برخی اشیای ناشناس بر فراز آسمان امریکا تشدید شده است.

«باز هم یک شیء ناشناس [از مبدأ چین] وارد آسمان امریکا شد.» این عبارت خبری کوتاه و مشابه آن، در این ایام، حداقل چهار بار تکرار شده و احتمالاً باز هم بشود؛ عبارتی که حاکی از وقوع چندباره رخدادی مهم، معطوف به امنیت ملی ایالات متحده بود و رسانه‌ها و محافل سیاسی امریکایی و بین‌المللی را واداشت تا به بازنشر خبر و تحلیل جوانب آن بپردازند. چند انگاره و مضمون مشترک در ضمن این اخبار، مرتباً تکرار می‌شدند که بیانگر وضعیت موجود امنیتی ایالات متحده و تحرکات احزاب سیاسی این کشور علیه یکدیگر بودند. انگاره‌هایی مانند «لزوم استعفای بایدن و معاونش» یا «کرنش و سهل‌انگاری بایدن و دموکرات‌ها در برابر چین» که عمدتاً توسط جمهوری‌خواهان و محافظه‌کاران و رسانه‌های وابسته به ایشان مطرح شدند و در مقابل، باید به پاتک رسانه‌ای دموکرات‌ها، یعنی بازنمایی این گزاره اشاره کرد که «نفوذ بالن‌های چینی از زمان ریاست‌جمهوری ترامپ آغاز شد.» در هر صورت، آنچه قابل فهم است، خصوصاً با توجه به بیانیه پنتاگون مبنی بر اینکه «چین تلاش داشت از این بالن برای نظارت بر مکان‌های راهبردی در ایالات متحده استفاده کند»، این است که منازعه امریکا و چین در حال حاضر وارد مرحله تازه‌ای از نبرد امنیتی شده و ایالات متحده در این وضعیت جدیدی که برخی تحلیلگران امریکایی از آن با عنوان نوعی جنگ سرد اطلاعاتی تعبیر می‌کنند، ابتکار عمل در توازن‌بخشی را در اختیار ندارد، هر چند که پکن، در طول این مدت همواره با تأکید بر کاربرد هواشناسی بالن‌ها، کاربری جاسوسی و اطلاعاتی آنها را رد کرده است. ضمن اینکه این مسأله که این پرنده‌ها از تور رصد اطلاعاتی پدافند امریکا عبور کرده و در ادامه، بعد از چند روز با تجهیزات کلاسیک نیروی هوایی مانند جنگنده‌های اف ۲۲ و اف ۱۶ منهدم شدند، یک دلالت روشن دارد و آن این است که ایالات متحده در برابر چالش‌های امنیتی نامتعارف، آسیب‌پذیر است.

یک دهه منازعه بی‌امان

تلقی «چین به مثابه تهدید امنیتی» توسط امریکا، از دولت باراک اوباما و سیاست «ثقل گرایی» تشدید شد و در دوره ریاست‌جمهوری ترامپ و جنگ تعرفه‌های تجاری و جایگزینی کمربند «ایندو-پاسیفیک» (هند-اقیانوسیه) به جای جغرافیای سیاسی «آسیا-پاسیفیک» با هدف دور زدن چین، به اوج خود رسید. در دولت بایدن نیز نماد این تنازع را در سند راهبرد امنیت ملی امریکا می‌توان ملاحظه کرد؛ آنجا که صریحاً آمده است: «این سند راهبردی اذعان می‌کند که جمهوری خلق چین مهم‌ترین چالش ژئوپلیتیکی امریکا به شمار می‌رود. با آنکه ایندو-پاسیفیک جایی است که نتیجه این چالش ژئوپلیتیک در آن نمایان خواهد شد، اما این چالش ابعاد جهانی مهمی خواهد داشت»... در ادامه سند، نسبت به میزان تهدید روسیه در مقایسه با چین ادعا شده است: «روسیه، تهدیدی مستمر و فوری برای نظم منطقه‌ای در اروپا به شمار رفته و در سطح جهان، منبع آشوب و بی‌ثباتی محسوب می‌شود؛ با وجود این، روسیه فاقد توانمندی‌های گسترده جمهوری خلق چین است.»

بنابراین باید متذکر شد که بحث تنازع و رقابت شدید با چین، اختصاصی به جمهوری‌خواهان و محافظه‌کاران در امریکا ندارد؛ بلکه این تقابل، همان‌طور که اشاره شد، اولاً ریشه در ماهیت گفتمان لیبرال دموکراسی امریکا دارد و ثانیاً همواره امری راهبردی در چشم‌انداز امنیت ملی ایالات متحده در ادوار مختلف بوده‌است و دموکرات‌ها نیز درکنار جمهوری‌خواهان، چین را مهم‌ترین تهدید امنیت ملی خود می‌دانند.

ضداطلاعات؛ آخرین راه مدیریت بحران در امریکا

آنچه دولت امریکا در این روزها بیش از هر چیز دیگری به آن احتیاج دارد، مدیریت افکار عمومی است تا اقناع افکار عمومی، چراکه این رویداد، تبدیل به یک نزاع داخلی شده و هر جریان سیاسی، روایت مطلوب خود علیه حزب مقابل را بازنمایی می‌کند و همین مسأله منجر به استمرار جنگ روایت‌ها و نوعی سردرگمی ادراکی در عرصه عمومی شده که بحث اقناع مبتنی بر اعتماد را عملاً منتفی کرده است. انتشار خبر شناسایی «پرنده‌های جدید» علاوه بر بالن‌های چینی و طرح انگاره «ناشناخته بودن» ماهیت این پرنده‌ها در کنار برخی موضع‌گیری‌های ضد و نقیض مقامات دولتی، یکی از رویکردهای خبری این روزها در امریکا است که می‌تواند فرایند مدیریت افکار را تسهیل کند.

ابتدا وزیر دفاع امریکا اعلام کرد که «ما هنوز قطعات یا لاشه‌ای از سه شیء سرنگون شده پیدا نکرده‌ایم، اما ماهیت آنها با بالن چینی بسیار متفاوت بود.» سپس رهبر دموکرات‌های سنا مدعی شد که «ما معتقدیم اشیای پرنده‌ای که در چند روز گذشته در امریکا و کانادا سرنگون شدند هم بالن بوده‌اند.» و در نهایت، سخنگوی کاخ سفید، در پاسخ به شایعاتی مبنی بر فضایی بودن آنها، هرگونه فعالیت موجود «فرازمینی» را انکار کرد و گفت: «هیچ نشانه‌ای از فعالیت فرازمینی‌ها یا موجودات فضایی در اشیای پرنده‌ای که در آسمان کانادا ساقط شدند، وجود ندارد.»

احیای بحث «بشقاب پرنده‌ها» با همان ادبیات دهه ۷۰ و دوران جنگ سرد و طرح فرضیات ماورایی مانند «فرازمینی» بودن این پرنده‌ها و نهایتاً، تکذیب آنها را باید در همین راستا ملاحظه کرد. به بیان دیگر، طرح چنین مدعیاتی، به نظر می‌رسد حداقل دو وجه داشته باشد؛ نخست، سرپوشی برای عجز اطلاعاتی در برابر رقبا و دیگری استفاده از تاکتیک ضداطلاعات و تکثر داده‌ها و اخبار متناقض با هدف مدیریت ادراک عمومی؛ مسأله‌ای که ریشه در واحدهای جنگ روانی پنتاگون دارد و به نظر می‌رسد از نظر رهبران ایالات متحده، راه عبور از این چالش، از همین واحدها می‌گذرد.

اخبار

اعتراض کوبا به پناهندگی یک هواپیماربا در امریکا

وزارت خارجه کوبا اعلام کرد، این کشور شدیداً به اقدام واشنگتن در اعطای پناهندگی به فرد کوبایی که با دزدیدن یک هواپیمای آنتونوف ان۲ کوبا به امریکا رفت، اعتراض کرده است. به گزارش اسپوتنیک، روبن مارتینز ماچادو، خلبان وزارت کشاورزی کوبا، در اکتبر ۲۰۲۲ در حالی که با یک هواپیمای آنتونوف ان ۲ در حال پرواز بود، بعد از تکمیل برنامه زمانی پرواز دیگر به فرودگاه «ال سدرو» در کوبا بازنگشت. همان روز رسانه‌های امریکایی گزارش دادند این خلبان در ایالت فلوریدای امریکا هواپیما را فرود آورده است.

هند در صدر کشورهای محدودکننده اینترنت در جهان

دیدبان حامی اینترنت گزارش داد، هند برای پنجمین سال متوالی در قطع دسترسی به اینترنت با اختلاف زیاد در جهان پیشتاز است. به گزارش رویترز، این گروه حامی حقوق دیجیتال مستقر در نیویورک در گزارشی که به تازگی منتشر شده، اعلام کرد، از ۱۸۷ فقره قطعی اینترنت که در سطح جهان توسط دیدبان ثبت شده، ۸۴ مورد در هند صورت گرفته از جمله ۴۹ مورد در منطقه کشمیر تحت کنترل هند است.

دورنما

گلوبال تایمز
چین

هیچ چشم‌انداز روشنی برای پایان مشکلات قطبی شدن اقتصادی ایالات متحده دیده نمی‌شود. نابرابری ثروتی که در این کشور وجود دارد، باعث ناخوشی مزمن جامعه امریکا شده است و مردم فقیر و طبقه متوسط این جامعه را دچار دردی روزافزون کرده است.

نوداچلند
آلمان

کمپین بین‌المللی نابودی سلاح‌های هسته‌ای نسبت به حذف تابو سلاح‌های هسته‌ای هشدار داده است. این در حالی است که در جریان جنگ اوکراین، روند هشدارها و تهدیدها طوری بود که این تصور را ایجاد کرده است که می‌توان از جنگ افزارهای هسته‌ای نیز استفاده کرد.

Reuters

«صندوق ملی تل‌آویو» محصول سرقت مایملک فلسطینی‌هاست

صهیونیست‌ها و یک قرن زمین‌خواری بی‌شرمانه

تحلیل روز

جوزف ماساد
استاد رشته «سیاست‌های مدرن عرب»

مترجم: وصال روحانی

رژیم صهیونیستی مدعی داشتن یک بنیاد مالی به نام «صندوق ملی یهودیت» (JNF) است اما هر چه در این صندوق ذخیره شده، محصول غصب اراضی و دارایی فلسطینی‌ها است. چه چیزی از این بی‌شرمانه‌تر که اسرائیلی‌ها به تازگی علیه گروه‌های مقاومت فلسطینی که این دارایی‌ها را زیر سؤال برده و آن را محصول سرقت‌های رژیم تل‌آویو دانسته‌اند، دوباره به دادگاهی در امریکا شکایت برده‌اند. حکم دادگاه بدوی در این زمینه که در اواخر سال ۲۰۲۱ صادر شد، دال بر رد شکایت صهیونیست‌ها به سبب فقدان ادله‌ای قوی بود اما اینک در ماه دوم از سال ۲۰۲۳ رژیم اشغالگر قدس به رأی دادگاه ثانویه‌ای امید بسته که برای رسیدگی به تجدیدنظرخواهی صهیونیست‌ها تشکیل شده و قرار است رأی خود را بزودی صادر کند.

به روزسازی یک سیاست مذموم

صندوق ملی یهودیت (JNF) یک نهاد تازه‌تأسیس نیست و در سال ۱۹۰۱ به عنوان بازوی مالی «تشکیلات مرکزی صهیونیسم» (ZO) آغاز به کار کرد. از همان تاریخ تملک دارایی‌ها و اراضی فلسطینی‌ها که مالکان واقعی اراضی جنوب لبنان بوده و هستند، در تفکر صهیونیست‌ها جای داشت و به تبع آن قدم‌های اولیه انجام این مهم توسط آنها برداشته شد. در همین ارتباط JNF در سال ۱۹۰۸ «بنیاد توسعه اراضی فلسطین» را بنا نهاد که هدف آن غصب اراضی فلسطینی‌ها بود. صهیونیست‌ها به اراضی ظاهراً بی‌مالکی هم که در آن تاریخ در مناطق بیروت، دمشق و قاهره قرار داشت، چشم دوخته بودند و از JNF خواسته شده بود که با جمع‌آوری بودجه لازم اجرایی شدن این کار را میسر سازد و این ارگان هم در این راه از سرمایه‌داران یهودی که تعدادشان هم اصلاً کم نبوده و نیست، تأمین بودجه می‌کرد. اینک نیز یک زیرمجموعه JNF که آن را هیمانوتا می‌نامند مشغول بررسی آن دسته از اراضی در کرانه باختری است که می‌توان تملک آن توسط فلسطینی‌ها را به سبب فقدان برگه‌ها و اسناد معتبر به چالش کشید و به این بهانه آنها را غصب کرد. به واقع در درازای زمان در تاکتیک مذموم زمین‌خواری صهیونیست‌ها تغییری ایجاد نشده و فقط هر از چندگاهی روش‌های اجرایی آن به روزسازی شده است.

پایه‌گذار همه غصب‌ها

یک فرد تأثیرگذار در این ارتباط مردی یهودی و آلمانی به نام آرتور روپین بود که توسط JNF سرکرده دپارتمانی در این نهاد شد که وظیفه‌اش بررسی و تملک اراضی در دسترس در گستره فلسطین و ثبت آن به نام صهیونیست‌ها بود. روپین یک نژادپرست افراطی بود که خود را یک کارشناس امور اجتماعی و زیستی می‌دانست ولی در عمل فقط به اشغال اراضی فلسطین و انتقال آن به دست صهیونیست‌ها مبادرت می‌ورزید. پیرو این اتفاق عمارت رسمی JNF توسط روپین در خاک فلسطین برقرار شد. روپین البته در برخی صحبت‌هایش یهودی‌ها را به رفاه‌طلبی و کارگریزی متهم می‌کرد اما تنها کاری که انجام داد، تملک اراضی فلسطینی‌ها و واگذاری آن به صهیونیست‌ها بود. روپین حتی برای تک‌تک یهودی‌هایی که قرار بود با مهاجرت تدریجی از اروپا و برخی مناطق دیگر جهان به کرانه غربی بیایند و آنجا با انواع طرق غیر قانونی آب و خاک فلسطینی‌ها را غصب کنند، پرونده‌های مجزای هویتی تشکیل داد و آنها را دسته‌بندی کرد تا در زمان شروع مستقر شدن آنها در شهرک‌های ساخته شده در اراضی غصبی در نقطه‌ای اسکان داده شوند که با مشخصه‌ها و فرهنگ زندگی آنها همخوانی بیشتری داشت.

قانونگذاری تملک‌های غیرقانونی

روپین تا آنجا پیش رفت که در سال ۱۹۳۱ به صراحت گفت ادامه تملک زمین‌های موجود در کرانه غربی و در آوردن آن از مالکیت فلسطینی‌ها به هیچ شکلی با طرق صلح‌آمیز میسر نیست و باید به روش‌های قهری روی آورد. درست است که مرگ روپین در سال ۱۹۴۳ طومار افکار او را به ظاهر برای همیشه در هم پیچید اما ایده‌های او دستمایه سیاستمداران تندرو بعدی صهیونیست‌ها قرار گرفت تا در سال ۱۹۴۸ تشکیل رسمی دولت نامشروع اسرائیل را در سرزمین‌های اشغالی اعلام و تعدی خود به مایملک مردم فلسطین را به زغم خود قانونی کنند؛ روندی که چندین دهه است، صرف تکوین و اجرای آن شده و سرشار از انواع مظالم و بدکرداری‌ها است. جانشینان روپین سیاست مذموم او در تغییر دادن نام اراضی و مناطق مختلف فلسطین و گذاشتن اسامی یهودی روی آنها را استمرار بخشیدند و در سال ۱۹۵۲ نهادی را تأسیس کردند که کارش قانونگذاری روند تشکیل دولت اسرائیل و تدوین روش‌های اجرایی آن در سرزمین‌های اشغالی بود. از آن پس بود که روند اخراج تدریجی فلسطینی‌ها از نوار غزه و نشاندن صهیونیست‌ها به جای آنان شدت گرفت و به تبع آن خشونت اسرائیلی‌ها در این راه هم بیش از گذشته شد. دولت تل‌آویو در این راه سه قانون دیگر را در دهه ۱۹۶۰ به تصویب پارلمان غیرقانونی این رژیم رساند که هر سه در راه تسهیل و تسریع روند غصب اراضی فلسطینی‌ها بود و بر این ادعای دروغین مهر تأیید می‌زد که این اراضی متعلق به یهودیان است و حق تملکی برای فلسطینی‌ها در قبال این زمین‌ها متصور و موجود نیست.

درصدهای تأسف‌آور

امروز پس از جمع‌بندی همه تعرض‌ها و تملک‌های شرم‌آور صهیونیست‌ها به این نتیجه می‌رسیم که نه تنها ۹۳ درصد از مساحتی که دولت تل‌آویو در تملک خود دارد و این شهر و حیفا را هم دربر می‌گیرد، فقط محل استقرار یهودیان است (و تنها ۷ درصد آن به پیروان سایر ادیان اختصاص یافته) بلکه صددرصد مناطقی که در آنها برای صهیونیست‌ها شهرک‌سازی شده، با خشن‌ترین روش‌ها از دست مردم مظلوم فلسطین بیرون کشیده شده و در اختیار غاصبان قرار گرفته است. چه جان‌های فراوانی که در این راه گرفته شده و چه جوی‌های خون پرشماری که با شهید شدن خیل فلسطینی‌ها بر زمین‌ها جاری شده است. این پیشینه تلخ است که احزاب مختلف و گروه‌های مقاومت فلسطین را بیش از پیش متحد و مجهز به این باور راستین کرده که فقط با مبارزه مسلحانه می‌توان نژادپرستان صهیونیست را سرکوب و رژیم کودک‌کش تل‌آویو را محو کرد و هر راهی بجز این جری کردن متجاوزان و استمرار ظلم صهیونیست‌ها است که همچنان مدعی‌اند املاک تحت اختیارشان را نه غصب عدوانی بلکه خریداری کرده‌اند.

منبع: Middle East Eye

نوبت اول

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی

شرکت پتروشیمی پارس (سهامی عام) واقع در بندر عسلویه درنظر دارد «پیش‌سازی کویل‌های کوره واحد اتیل بنزن شامل انجام عملیات فیتاپ، جوشکاری و اسپول‌سازی تیوبهای کویل کوره» را پس از انجام ارزیابی کیفی، از طریق برگزاری مناقصه به یک شرکت معتبر واگذار نماید. بدین منظور از کلیه شرکت‌های معتبر و مجرب دعوت می‌نماید، جهت ثبت‌نام در سامانه معاملات این شرکت و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی، حداکثر ظرف مدت یک هفته پس از انتشار نوبت دوم این آگهی، به بخش سامانه معاملات در پایگاه اطلاع‌رسانی شرکت‌پتروشیمی‌پارس‌به‌نشانی WWW.PARSPC.IR مراجعه فرمایند.

درصورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر، مناقصه‌گران می‌توانند با شماره تلفن ۰۷۷۳۷۲۶۳۸۷۹ تماس حاصل فرمایند.

PARS PC

روابط عمومی شرکت پتروشیمی پارس

نوبت اول

آگهی فراخوان شناسایی و ارزیابی کیفی سازندگان داخلی

شرکت پتروشیمی پارس (سهامی عام) واقع در بندر عسلویه در نظر دارد «تأمین سالانه فیلترهای ۱۰۰ میکرون مورد استفاده در واحد استایرن منومر» خود را پس از شناسایی سازندگان داخلی و ارزیابی کیفی، از طریق برگزاری مناقصه به یک شرکت سازنده داخلی معتبر واگذار نماید. بدین منظور از کلیه شرکت‌های تولیدکننده داخلی معتبر و مجرب دعوت می‌شود جهت ثبت‌نام در سامانه معاملات شرکت پتروشیمی پارس و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی، حداکثر ظرف مدت یک هفته پس از انتشار نوبت دوم این آگهی، به بخش سامانه معاملات در پایگاه اطلاع‌رسانی شرکت پتروشیمی پارس به نشانی dargah.parspc.ir مراجعه نمایند.

ضمناً در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر، شرکت‌ها می‌توانند با شماره تلفن‌های ۸۴-۰۷۷۳۷۲۶۳۸۸۰ داخلی ۴۰۶۲ یا ۰۷۷۳۷۲۶۳۸۷۹ تماس حاصل فرمایند.

PARS PC

روابط عمومی شرکت پتروشیمی پارس